

مقایسه سه راهکار محدوده ممنوعه ترافیک، طرح تردد نوبتی و قیمت گذاری تراکم بر روی ترافیک شهر تهران

لیلا لطیفی، کارشناس ارشد حمل و نقل، کارشناس شرکت مطالعات جامع حمل و نقل و ترافیک¹
مهدی عابدینی، کارشناس ارشد راه و ترابری، کارشناس ارشد معاونت مطالعات و برنامه ریزی سازمان حمل
و نقل و ترافیک تهران²

¹ leilalatifi12@gmail.com, 22221507

² abedinim63@yahoo.com, 88828256

چکیده

اخذ عوارض یکی از سیاست‌های مدیریت تقاضا است که معمولاً به منظور کاهش تقاضا در محدوده‌های پر تراکم از شهر اجرا می‌گردد. در این سیاست راننده موظف است به منظور تردد در ناحیه موردنظر، هزینه‌ای را پرداخت نماید. از سوی دیگر برای جلوگیری از ورود خودروها به محدوده پرتراکم شهر تهران، از راهکار محدودیت تردد نوبتی (زوج و فرد) خودروها استفاده شده است. قیمت‌گذاری تراکم نیز به وسیله اخذ عوارض در عبور از محدوده خاص، یکی دیگر از روشهای مدیریت تقاضای سفر در مناطق شلوغ شهری می‌باشد. در این مقاله سه روش ممنوعیت تردد در محدوده‌های پر تراکم بررسی و تاثیرگذاری هر یک بر روی مدل کلان‌نگر شهر تهران اجرا شده است. نتایج هر راهکار با استفاده از نرم‌افزار EMME2 مورد تحلیل قرار گرفته است. نتیجه مطالعه نشان داد اجرای راهکارهای محدوده طرح ترافیک و محدودیت تردد نوبتی (زوج و فرد)، 8 درصد از کل زمان سفر نسبت به وضعیت بدون محدودیت طرح ترافیک و طرح زوج و فرد می‌کاهد و سرعت متوسط را $1/4$ کیلومتر بر ساعت افزایش می‌دهد. مقایسه راهکار اعمال محدودیت تردد وسایل نقلیه بر اساس شماره پلاک و قیمت‌گذاری تراکم نیز نشان داد که این دو راهکار اثرات ترافیکی و زیست‌محیطی مشابهی را فراهم می‌آورد. اما قیمت‌گذاری اندکی بهتر است.

کلید واژه: مدیریت تقاضا، محدوده طرح ترافیک، قیمت‌گذاری تراکم.

